

НАЦІОНАЛЬНИЙ ЮРИДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені ЯРОСЛАВА МУДРОГО

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ВИВЧЕННЯ ПРОБЛЕМ
ЗЛОЧИННОСТІ імені АКАДЕМІКА В. В. СТАШИСА
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
«ВСЕУКРАЇНСЬКА АСОЦІАЦІЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА»

*Присвячується
90-річчю від дня народження
академіка В. В. Сташиса*

ПРОБЛЕМИ НАУКИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА ТА ЇХ ВИРІШЕННЯ У ЗАКОНОТВОРЧІЙ ТА ПРАВАЗАСТОСОВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Матеріали міжнародної науково-практичної конференції

8–9 жовтня 2015 року

Харків
«Право»
2015

УДК 343.2/.7(477):340.134
ББК 67.9(4УКР)308+67.0
П78

Редакційна колегія:

В. Я. Тацій (головний редактор),
В. І. Борисов (заступник головного редактора),
А. П. Гетьман, М. І. Панов, В. І. Тютюгін,
В. С. Батургарєєва, Л. М. Демидова, І. О. Зінченко, Н. В. Нетеса

Проблеми науки кримінального права та їх вирішення у законо-
П78 творчій та правозастосовній діяльності : матеріали міжнар. наук.-практ.
конф., 8–9 жовт. 2015 р. / редкол.: В. Я. Тацій (голов. ред.), В. І. Борисов
(заст. голов. ред.) та ін. – Х. : Право, 2015. – 528 с.

ISBN 978-966-458-890-1

ISBN 978-966-458-890-1

- © Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого, 2015
- © Науково-дослідний інститут вивчення проблем злочинності імені академіка В. В. Сташиса Національної академії правових наук України, 2015
- © Громадська організація «Всеукраїнська асоціація кримінального права», 2015
- © Видавництво «Право», 2015

В. В. Хилюта, к.ю.н., доцент, заведующий кафедрой уголовного права и криминологии Гродненского государственного университета имени Янки Купалы

ТОЛКОВАНИЕ ФИЗИЧЕСКОГО ПРИЗНАКА ИМУЩЕСТВА В КОНТЕКСТЕ УГОЛОВНО-ПРАВОВОЙ ОХРАНЫ ОБЪЕКТОВ ГРАЖДАНСКИХ ПРАВ

Рассматриваются различные аспекты правопонимания физического признака имущества как предмета хищения в условиях трансформации экономики.

Розглядаються різні аспекти праворозуміння фізичної ознаки майна як предмета розкрадання в умовах трансформації економіки.

The article deals with the interpretation of the theft in the new economy.

1. Объектом вещного права и соответственно предметом хищения может быть только самостоятельная вещь, обладающая индивидуально определенными признаками, обуславливающими установление вещно-правового режима. Тезис о том, что посягательство на иные права (кроме вещных) должно расцениваться по правилам учения о хищении чужого имущества, является неверным. Принудительное расширение вещно-правового режима и распространение его на имущественные права («бестелесные вещи») невозможно в силу различий их естественных свойств. Чрезмерное расширение предмета хищения, в том числе за счет нивелирования физического признака имущества, создает неопределенность в квалификации посягательств на имущественные блага.

В настоящее время нельзя использовать единый состав преступления в отношении такого явления, как «хищение недвижимости». Захват недвижимого имущества без приобретения соответствующих прав не может рассматриваться в качестве хищения. Недвижимым имуществом можно противоправным образом пользоваться и извлекать имущественную выгоду; можно приобрести имущественное право с таким же извлечением выгоды, причиняя собственнику имущественный ущерб. Однако эти способы не составляют суть хищения, ибо они направлены на противоправное безвозмездное получение правомочий в отношении имущества без реального завладения таким имуществом. При преступном посягательстве на недвижимость виновный имуществом не завладевает, а приобретает определенный набор правомочий в отношении него. Поэтому рас-

смагивать хищение недвижимости как завладение чужим имуществом, т.е. его фактический захват, представляется неверным, т.к. недвижимое имущество переместить в пространстве невозможно без изменения его основных количественных и качественных характеристик, а также без существенного ущерба его целевому назначению.

Завладение недвижимым имуществом предполагает замещение собственника этого имущества, т.е. в данном случае происходит незаконное переоформление права собственности на недвижимость, в результате чего потерпевший лишается возможности осуществлять свои полномочия по владению, пользованию и распоряжению своим имуществом. В такой ситуации собственник замещается иным незаконным владельцем. Отсюда можно сделать вывод, что хищение – это не только перемещение вещи в пространстве, но и замещение собственника вещи при невозможности ее перемещения. В современных условиях недвижимость может выступать предметом любой формы хищения, противоправного пользования или приобретения имущественных прав (с одновременным извлечением имущественной выгоды). Соответственно преступные посягательства могут иметь место не только в отношении права собственности на недвижимое имущество, но также и в отношении отдельных прав на недвижимость – права пользования и владения.

2. Поскольку наличные деньги входят в состав имущества как вполне самостоятельные объекты гражданских прав, имеющие вещную составляющую, то преступное посягательство на них вполне вкладывается в рамки учения о хищении материальных благ. Безналичные денежные средства являются особым видом предмета преступлений против собственности, т.к. не относятся к вещам материального мира, представляя собой записи на счетах в банковских и кредитных учреждениях. В этом отношении безналичные денежные средства лишены материальной оболочки, вещной основы и представляют собой имущественное право обязательственного характера. Поэтому безналичные денежные средства следует относить к категории иного имущества, которое включает в себя широкий спектр имущественных прав. Имущественные же права (безналичные денежные средства как обязательственные права) не могут являться предметом хищения, их нельзя похитить, но можно противоправным образом приобрести. Электронные деньги не могут являться объектом права собственности, они не являются вещью, тогда как только вещь как телесный предмет может быть объектом права собственности и предметом хищения в смысле преступного посягательства на собственность. Как

и безналичные денежные средства, электронные деньги могут и должны признаваться предметом преступлений, но не против собственности, а против имущественных благ особого рода, поскольку данные «деньги» являются правами требования и относятся к иному имуществу в действующей системе объектов гражданских прав. Похитить же права не представляется возможным, их можно лишь противоправным образом приобрести. Следовательно, с уголовно-правовой точки зрения вести речь необходимо о противоправном приобретении имущественных прав собственника или иного законного владельца.

3. Документарная ценная бумага является предметом хищения, ибо она представляет собой документ, материальный носитель, воплощенный на бумаге. Принимая во внимание, что ценные бумаги являются особой разновидностью вещей (материальными ценностями), пользование которыми возможно до тех пор, пока сохраняется их материальная субстанция, их следует относить к вещам. Следовательно, к предмету хищения могут относиться только документарные ценные бумаги, выпускаемые в форме документа. Само хищение таких ценных бумаг совершается в форме физического завладения сертификатом (документом) ценной бумаги, а не путем приобретения права на нее. Порядок перехода самой ценной бумаги и прав на нее определяет возможные способы хищения ценной бумаги, поэтому для признания ценной бумаги предметом хищения необходимо учитывать правовой режим ее обращения и порядок передачи имущественных прав.

В настоящее время бездокументарные ценные бумаги следует относить к иному имуществу в системе объектов гражданских прав. По этой причине их нельзя считать предметом хищения. Более того, бездокументарные ценные бумаги не могут быть объектом права собственности, т.к. в отличие от классических ценных бумаг они не являются вещами. Соответственно контент «посягательство на бездокументарные ценные бумаги» требует пересмотра устоявшейся и сложившейся системы «преступления против собственности», ибо преступления могут быть направлены не только на право собственности как таковое, но и на иные права. Соответственно уголовный закон должен предусматривать ответственность за умышленное извлечение имущественной выгоды вследствие противоправного приобретения имущественных прав собственника или иного законного владельца.

4. Умышленное противоправное приобретение имущества в виде энергии предполагает количественное его приращение, повышение его

стоимости без произведения соответствующих затрат потребителем. В этом контексте виновное лицо пользуется чужим имуществом, одновременно уклоняясь от платежей за его потребление (использование). Попытки отождествить энергию с товаром и, соответственно, признать возможность ее хищения, являются проявлением стремления разрешить проблему постоянного расширения круга объектов гражданских прав. Однако предмет хищения не должен постоянно расширяться за счет нематериальных объектов. Расширение предметного состава объектов гражданских прав за счет их точного указания не может быть бесконечным и всегда оправданным. Поэтому важно предусмотреть общую норму, которая бы устанавливала уголовную ответственность за противоправное пользование объектами гражданских прав.

5. Принимая во внимание, что имущественные права обладают лишь материальным содержанием, которое позволяет использовать их как обычные вещи для удовлетворения интересов различных субъектов, считаем неуместным ставить вопрос о возможности хищения (завладения, изъятия, обращения) имущественных прав. Посягая на имущественные права, виновное лицо не совершает акт физического перемещения чужих объектов в свою собственность, а извлекает имущественную выгоду в результате противоправного приобретения имущественных прав, их использования в своих целях, незаконного отчуждения либо уклонения от исполнения обязательств. Здесь механизм совершения преступления отличен от хищения. Противоправное приобретение объектов гражданских прав выражается не в завладении чужим имуществом, ибо это есть хищение чужого имущества, а в незаконном переходе объектов гражданских прав во владение виновного. Приобретая таким образом различные права, действия виновного направлены на причинение ущерба собственнику или иному законному владельцу и характеризуются извлечением имущественной выгоды.

Интеллектуальная собственность является объектом гражданских прав, и сегодня уголовный закон должен охранять от преступного воздействия не только материальный носитель (в рамках учения о преступлении против собственности), но и информационную составляющую изобретения, полезной модели или промышленного образца. Вместе с тем «хищение» интеллектуальной собственности в значительной степени отличается от хищения материальных объектов, ибо права интеллектуальной собственности не зависят от права собственности на материальный носитель (вещь), в котором выражены соответствующие результаты интеллек-

туальной деятельности или средства индивидуализации. Поэтому при незаконном использовании (приобретении, отчуждении и т.д.) таких результатов, защите должны подлежать не сами эти результаты, а права на них. В настоящее время целесообразно рассматривать противоправное нарушение имущественных прав на объекты интеллектуальной собственности в комплексе как преступления имущественные (экономические), а точнее, как посягательства, направленные против оборота объектов гражданских прав (имущественных благ). Целью уголовно-правовой охраны отношений в области интеллектуальной собственности, с одной стороны, должны быть личные неимущественные права авторов и правообладателей (в действующем уголовном законе такой механизм предусмотрен), а с другой – исключительные права, вследствие чего необходимо детализировать уголовную ответственность за посягательство на данную группу отношений. Ввиду того, что совершить преступления с объектами интеллектуальной собственности можно посредством незаконного пользования, противоправного завладения, их незаконного отчуждения, возникает необходимость создания общих уголовно-правовых норм, которые предусматривали бы ответственность за преступления против оборота объектов гражданских прав (имущественных благ), отличающиеся по механизму завладения чужим имуществом, т.е. от хищения.

ЗМІСТ

Переднє слово.....	3
--------------------	---

МАТЕРІАЛИ ПЛЕНАРНОГО ЗАСІДАННЯ

<i>Баулін Ю. В.</i> КРИМІНАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ	7
<i>Панов М. І.</i> ПРИНЦИПИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА І ЇХ РЕАЛІЗАЦІЯ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВOTВОРЕННІ	11
<i>Альбрехт П.-А.</i> ЮРИДИЧНИЙ, СОЦІАЛЬНИЙ ТА СУСПІЛЬНИЙ ВИМІР ПРАВОСУДДЯ У СВІТЛІ РОЗВИТКУ ЄВРОПЕЙСЬКОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА	18
<i>Тимошенко В. А., Дрьомов С. В.</i> ПРОБЛЕМИ ЗАКОНОДАВЧОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОТИДІЇ СТВОРЕННЮ ТЕРОРИСТИЧНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ	23
<i>Капліна О. В.</i> КРИМІНАЛЬНІ ПРОЦЕСУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА.....	28
<i>Кравченко С. І.</i> ЗАКОНОДАВЧА ТЕХНІКА В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ: ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ.....	31
<i>Бесчастний В. М.</i> ПРО ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК НАУКИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА ТА НАУКИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ (НА ПРИКЛАДІ ДОСЛІДЖЕНЬ ЗЛОЧИННОСТІ НЕПОВНОЛІТНІХ ТА МОЛОДІ).....	35
<i>Грищук В. К.</i> СУСПІЛЬНО НЕБЕЗПЕЧНА ПОВЕДІНКА ЛЮДИНИ ЯК КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА КАТЕГОРІЯ	38
<i>Wiak K.</i> THE CONCEPT OF POLITICAL CRIME (ПОНЯТТЯ ПОЛІТИЧНОГО ЗЛОЧИНУ)	42
<i>Гуторова Н. О.</i> ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА: ПРОБЛЕМИ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ТА ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ.....	46
<i>Навроцький В. О.</i> ПРО «ШКОЛИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА» В УКРАЇНІ	50

<i>Стрельцов Є. Л.</i>	ДЕРЖАВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ: ЗАВДАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА.....	56
<i>Андрушко П. П.</i>	ОБ'ЄКТИ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ КВАЛІФІКАЦІЇ	60
<i>Фріс П. Л.</i>	ІДЕОЛОГІЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ ТА КРИМІНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО	65
<i>Юлдошев Р. Р.</i>	ПРОБЛЕМЫ НАУКИ УГОЛОВНОГО ПРАВА И ИХ РЕШЕНИЯ В КОНТЕКСТЕ РЕАЛИЗАЦИИ КОНЦЕПЦИИ УГОЛОВНО-ПРАВОВОЙ ПОЛИТИКИ РЕСПУБЛИКИ ТАДЖИКИСТАН.....	69
<i>Хилота В. В.</i>	ТОЛКОВАНИЕ ФИЗИЧЕСКОГО ПРИЗНАКА ИМУЩЕСТВА В КОНТЕКСТЕ УГОЛОВНО-ПРАВОВОЙ ОХРАНЫ ОБЪЕКТОВ ГРАЖДАНСКИХ ПРАВ	74
<i>Козаченко О. В.</i>	ОБ'ЄКТИВНІ ТА СУБ'ЄКТИВНІ ВЛАСТИВОСТІ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИХ ЗАХОДІВ	78

СЕКЦІЯ № 1

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ НАУКОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАКОНОТВОРЧОЇ ТА ПРАВАЗАСТОСОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ БОРОТЬБИ ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ

<i>Хряпінський П. В.</i>	СТРУКТУРА ТА ЮРИДИЧНА ТЕХНІКА ВИКЛАДЕННЯ ЗАОХОЧУВАЛЬНИХ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИХ НОРМ.....	84
<i>Рябчинська О. П.</i>	СУБ'ЄКТИ НАУКОВОГО СУПРОВОДУ ПРАВОТВОРЧОЇ ТА ПРАВАЗАСТОСОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ	88
<i>Демидова Л. М.</i>	ПРО ТЕОРІЮ ЗАКОНОДАВЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ (У КОНТЕКСТІ СТВОРЕННЯ УМОВ ДЛЯ ВИРІШЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИХ ПРОБЛЕМ)	93
<i>Книженко О. О., Дягілева Л. Д.</i>	ДО ПИТАННЯ КЛАСИФІКАЦІЇ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ ФРАНЦІЇ	97
<i>Житний О. О.</i>	АДАПТАЦІЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА УКРАЇНИ ДО УМОВ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ: ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ	100

<i>Карчевський М. В.</i>	МОЖЛИВІ НАПРЯМИ ПОДОЛАННЯ КРИЗИ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ	105
<i>Савінова Н. А.</i>	КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА КОМУНІКАЦІЯ: ДО ПИТАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ СУЧАСНОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА	110
<i>Баранівський В. Ф.</i>	СОЦІАЛЬНА СПРАВЕДЛИВІСТЬ ЯК КЛЮЧОВА ПРОБЛЕМА СУЧАСНОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА	114
<i>Музика А. А.</i>	АВТОРЕФЕРАТ ДИСЕРТАЦІЇ У КРИТИЧНОМУ СПРИЙНЯТТІ	119
<i>Вечерова Є. М.</i>	КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ЯК НАПРЯМ НАУКОВИХ РОЗВІДОК: АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД ДОКТОРСЬКИХ ДИСЕРТАЦІЙНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ, ЗАХИЩЕНИХ В УКРАЇНІ У 2001–2015 РР. ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ 12.00.08 – КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ; КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО	124
<i>Острогляд О. В.</i>	ВПЛИВ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ ТА НАУКИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА НА ВИРІШЕННЯ ОКРЕМИХ ПРОБЛЕМ ЗАКОНОТВОРЧОЇ ТА ПРАВАЗАСТОСОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	127
<i>Колос М. І.</i>	КРИМІНАЛІЗАЦІЯ: ПАНАЦЕЯ ЧИ ШЛЯХ ДО КРИМІНАЛЬНО- ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ СУСПІЛЬСТВА?	129
<i>Мовчан Р. О.</i>	ВИКОРИСТАННЯ ЗДОБУТКІВ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ НАУКИ – ЗАПОРУКА ЕФЕКТИВНОЇ КРИМІНАЛЬНОЇ ПРАВОТВОРЧОСТІ	134
<i>Філей Ю. В.</i>	ПРОТИПРАВНІСТЬ ТА СУСПІЛЬНА НЕБЕЗПЕЧНІСТЬ: ПРОБЛЕМИ СПІВВІДНОШЕННЯ.....	138
<i>Киричко В. М.</i>	ПРО КАТЕГОРІЮ «СУСПІЛЬНА НЕБЕЗПЕЧНІСТЬ» І СУЧАСНІ ЗАГРОЗИ ДЛЯ СИСТЕМИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА УКРАЇНИ	141
<i>Шаблістий В. В.</i>	ОСОБЛИВОСТІ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ У НАЦІОНАЛЬНЕ КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО (АНТРОПОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД).....	145
<i>Піддубна М. В.</i>	ЩОДО ТЕРМІНА, ЯКИЙ ВИЗНАЧАЄ ПРОЦЕС РЕАЛІЗАЦІЇ ТА ВВЕДЕННЯ В ДІЮ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИХ НОРМ В НАЦІОНАЛЬНЕ КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО	148

<i>Письменський С. О.</i>	
ЖУРНАЛІСТСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ В АСПЕКТІ ЗАВДАНЬ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА.....	151
<i>Козич І. В.</i>	
ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ ТА ДЕРЖАВНОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ	156
<i>Радутний О. Е.</i>	
ІНФОРМАЦІЙНА АГРЕСІЯ В ЗАКОНОДАВЧІЙ СФЕРІ	158
<i>Пащенко О. О.</i>	
ЗМІСТ ПРАВОСВІДОМОСТІ ТА ЇЇ ФОРМУВАННЯ (В КОНТЕКСТІ ВИЗНАЧЕННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ОБУМОВЛЕНОСТІ КРИМІНАЛЬНО- ПРАВОВИХ НОРМ)	163
<i>Митрофанов І. І.</i>	
ПРОБЛЕМИ МЕХАНІЗМУ РЕАЛІЗАЦІЇ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ: НАУКОВИЙ, ЗАКОНОДАВЧИЙ ТА ПРАВОЗАСТОСОВНИЙ АСПЕКТИ	167

СЕКЦІЯ №2

ПРОБЛЕМИ ЗАГАЛЬНОЇ ЧАСТИНИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА ТА ЇЇ РОЗВ'ЯЗАННЯ У ЗАКОНОТВОРЧІЙ ТА ПРАВОЗАСТОСОВНИЙ ДІЯЛЬНОСТІ

<i>Берзін П. С.</i>	
КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВОПОРУШЕННЯ, ЗЛОЧИН ТА КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОСТУПОК ЗА НОВИМ КРИМІНАЛЬНИМ КОДЕКСОМ РЕСПУБЛІКИ КАЗАХСТАН: ОСНОВНІ ВАДИ ВИЗНАЧЕННЯ ТА СПІВВІДНОШЕННЯ ...	172
<i>Дудоров О. О.</i>	
ВИРІШЕННЯ ПИТАННЯ ПРО ЯКІСНИЙ СКЛАД ГРУПИ ОСІБ ЗА ПОПЕРЕДНЬОЮ ЗМОВОЮ В ЗАКОНОДАВСТВІ, ДОКТРИНІ І СУДОВІЙ ПРАКТИЦІ	176
<i>Антипов В. І.</i>	
ЩОДО ЗВОРотної дії в часі «НЕЙТРАЛЬНИХ» ЗМІН ДО КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНУ	181
<i>Кузнецов В. В.</i>	
ПЕРСПЕКТИВИ РЕФОРМУВАННЯ ПОНЯТТЯ «МАЛОЗНАЧНІСТЬ ДІЯННЯ» У ЗАКОНОДАВСТВІ	184
<i>Половець М. В., Шамара О. В.</i>	
ПРОБЛЕМИ СУЧАСНИХ ВИДІВ ПОКАРАНЬ НЕПОВНОЛІТНІХ ЗА КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОМ УКРАЇНИ	189
<i>Пономаренко Ю. А.</i>	
КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ, ПОКАРАННЯ ТА ІНШІ ЗАХОДИ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО ХАРАКТЕРУ В СИСТЕМІ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИХ НАСЛІДКІВ ВЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНУ	192

<i>Загинеї З. А.</i>	
ВИПРАВДАНИЙ РИЗИК (ст. 42 КК УКРАЇНИ): ДО ПРОБЛЕМИ РОЗУМІННЯ	195
<i>Ковальов А. В., Горбунова О. Ю.</i>	
КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ	198
<i>Назимко С. С.</i>	
ДЕЯКІ ВИСНОВКИ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ АНАЛІЗУ МІЖНАРОДНИХ ТА ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ ЗАСТОСУВАННЯ ПОКАРАННЯ ДО НЕПОВНОЛІТНІХ	201
<i>Примаченко В. Ф.</i>	
КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВОПОРУШЕННЯ, ЗЛОЧИН, КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОСТУПОК: ОКРЕМІ АСПЕКТИ СТАНОВЛЕННЯ ТА СПІВВІДНОШЕННЯ У ВІТЧИЗНЯНОМУ ПРАВІ	205
<i>Зенова М. В.</i>	
ОСНОВНИЙ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИЙ ЗМІСТ ЗГОДИ (АБО ПРОХАННЯ) ОСОБИ НА ЗАПОДІЯННЯ ШКОДИ ЇЇ ПРАВООХОРОНЮВАНИМ ІНТЕРЕСАМ ЯК ОБСТАВИНИ, ЩО ВПЛИВАЄ НА КВАЛІФІКАЦІЮ ЗЛОЧИНІВ	209
<i>Титаренко О. О.</i>	
ЩОДО ПИТАННЯ ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В КОНТЕКСТІ ЗАКОНОПРОЕКТУ «ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО ДЕЯКИХ ЗАКОНОДАВЧИХ АКТІВ УКРАЇНИ ЩОДО ЗАПРОВАДЖЕННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРОСТУПКІВ» (№ 2897 ВІД 19 ТРАВНЯ 2015 Р.).....	213
<i>Вереша Р. В.</i>	
ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ МЕТИ ВЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНУ	218
<i>Азаров Д. С.</i>	
ПРОБЛЕМИ ВСТАНОВЛЕННЯ ТЯЖКОСТІ ВЧИНЕНОГО ЗЛОЧИНУ В СУДОВІЙ ПРАКТИЦІ	222
<i>Антипов В. В.</i>	
ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ ШКОДИ ЯК НАСЛІДКУ СУСПІЛЬНО НЕБЕЗПЕЧНОГО ДІЯННЯ	226
<i>Яценко А. М.</i>	
ДЕЯКІ МІРКУВАННЯ ЩОДО СПІВВІДНОШЕННЯ КРИМІНАЛЬНО- ПРАВОВИХ НАСЛІДКІВ ІЗ ЗАХОДАМИ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО ХАРАКТЕРУ	229
<i>Задоя К. П.</i>	
ДО ПИТАННЯ ПРО ВІДПОВІДНІСТЬ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ ІНСТИТУТУ ЗАХОДІВ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО ХАРАКТЕРУ ЩОДО ЮРИДИЧНИХ ОСІБ	233

<i>Хилюк С. В.</i>	ПРОБЛЕМИ ВРАХУВАННЯ СТАНДАРТІВ КОНВЕНЦІЇ ПРО ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ І ОСНОВОПОЛОЖНИХ СВОБОД У ЗАСТОСУВАННІ КОНФІСКАЦІЇ, ПЕРЕДБАЧЕНОЇ КК УКРАЇНИ	238
<i>Михайліченко Т. О.</i>	ЕФЕКТИВНІСТЬ ПОКАРАННЯ: ПРОБЛЕМА ВИРІШЕННЯ	243
<i>Лемішко Ю. Ю.</i>	ПОНЯТТЯ «ОБТЯЖУЮЧІ ОБСТАВИНИ» У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ ТА КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСУАЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ	248

СЕКЦІЯ №3
ПРОБЛЕМИ ОСОБЛИВОЇ ЧАСТИНИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА
ТА ЇХ РОЗВ'ЯЗАННЯ У ЗАКОНОТВОРЧІЙ ТА ПРАВАЗАСТОСОВНІЙ
ДІЯЛЬНОСТІ

<i>Жупіна О. С.</i>	СТРУКТУРА ОСОБЛИВОЇ ЧАСТИНИ КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ: НЕДОЛІКИ ТА ШЛЯХИ ЇХ УСУНЕННЯ	254
<i>Матвійчук В. К.</i>	МІСЦЕ ВЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНУ ЯК ОЗНАКА ОБ'ЄКТИВНОЇ СТОРОНИ ДІЯННЯ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО ст. 250 КК УКРАЇНИ.....	258
<i>Бараш Є. Ю., Стеблінська О. С.</i>	ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ СУБ'ЄКТА ЗЛОЧИНУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО ст. 390 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ	261
<i>Мисливий В. А.</i>	КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА УЗУРПАЦІЮ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ	265
<i>Лихова С. Я.</i>	КРИМІНАЛІЗАЦІЯ СУСПІЛЬНО НЕБЕЗПЕЧНИХ ДІЯНЬ ПРОТИ ЖУРНАЛІСТІВ ЯК ПРИКЛАД ПОРУШЕННЯ ПРИНЦИПУ СТРУКТУРНОСТІ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНУ	270
<i>Харченко В. Б.</i>	ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМИ СИСТЕМАТИЗАЦІЇ ЗЛОЧИНІВ У СФЕРІ ОХОРОНИ ПРАВ НА ОБ'ЄКТИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ У ЗАКОНОТВОРЧІЙ ДІЯЛЬНОСТІ (ЗА КРИМІНАЛЬНИМ УЛОЖЕННЯМ 1903 р.).....	275
<i>Бантышев А. Ф., Шамара А. В.</i>	НАУЧНЫЕ ПОДХОДЫ ОТНОСИТЕЛЬНО ОПРЕДЕЛЕНИЯ ТЕРРОРИСТИЧЕСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ В СИСТЕМЕ ОСОБЕННОЙ ЧАСТИ УГОЛОВНОГО КОДЕКСА УКРАИНЫ	279

<i>Ємельянов В. П.</i>	ВІДМЕЖУВАННЯ ТЕРОРИСТИЧНИХ ЗЛОЧИНІВ ВІД СУМІЖНИХ ЗЛОЧИННИХ ДІЯНЬ	284
<i>Дорош Л. В.</i>	ПУБЛІЧНІ ЗАКЛИКИ ДО ВЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНУ І ПРАВО НА СВОБОДУ ДУМКИ І СЛОВА, НА ВІЛЬНЕ ВИРАЖЕННЯ СВОЇХ ПОГЛЯДІВ І ПЕРЕКОНАНЬ: ПРОБЛЕМА СПІВВІДНОШЕННЯ	289
<i>Медицький І. Б.</i>	КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ОХОРОНА ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЖУРНАЛІСТА У СВІТЛІ ОСТАННІХ ЗАКОНОДАВЧИХ РЕАЛІЙ	294
<i>Курилюк Ю. Б.</i>	КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИЙ ЗАХИСТ ВІД ЗАГРОЗ ІЗ ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНОЇ ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ.....	298
<i>Зоренко Д. С.</i>	ЛІНГВІСТИЧНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ВЖИВАННЯ ТЕРМІНІВ «МЕЖІ» ТА «КОРДОН» В ДИСПОЗИЦІЇ ст. 110 КК УКРАЇНИ	302
<i>Федосєєв В. В.</i>	ЩОДО ВДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ФІНАНСУВАННЯ ДІЙ, ВЧИНЕНИХ З МЕТОЮ НАСИЛЬНИЦЬКОЇ ЗМІНИ ЧИ ПОВАЛЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНОГО ЛАДУ АБО ЗАХОПЛЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ, ЗМІНИ МЕЖ ТЕРИТОРІЇ АБО ДЕРЖАВНОГО КОРДОНУ УКРАЇНИ (ст. 110 ² КК УКРАЇНИ)	306
<i>Рубащенко М. А.</i>	МЕТА ЯК ОЗНАКА СУБ'ЄКТИВНОЇ СТОРОНИ ПОСЯГАННЯ НА ТЕРИТОРІАЛЬНУ ЦІЛІСНІСТЬ І НЕДОТОРКАННІСТЬ УКРАЇНИ	309
<i>Павленко Т. А.</i>	ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ МЕЖ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ ЖИТТЯ ЛЮДИНИ	314
<i>Гальцова В. В.</i>	НАСИЛЬСТВО ЩОДО НЕПОВНОЛІТНІХ: ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ	318
<i>Олейніков Д. О.</i>	ЗМІСТ СПЕЦІАЛЬНОЇ ПІДСТАВИ ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ЗЛОЧИН, ПЕРЕДБАЧЕНИЙ ст. 110 ² КК УКРАЇНИ	321
<i>Харь І. О.</i>	СУБ'ЄКТ ЗЛОЧИНУ «НЕЗАКОННЕ ЗНИЩЕННЯ ВИБОРЧОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ АБО ДОКУМЕНТІВ РЕФЕРЕНДУМУ» ЗА ч. 1 ст. 158 ² КК УКРАЇНИ	324

<i>Дем'яненко Ю. І.</i>	ЩОДО ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ПРО ОХОРОНУ ПРАВ НА НЕДОТОРКАННІСТЬ ПРИВАТНОГО ЖИТТЯ ТА НЕДОТОРКАННІСТЬ ЖИТЛЯ	327
<i>Дорохіна Ю. А.</i>	ДО ПРОБЛЕМИ СИСТЕМАТИЗАЦІЇ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ ПРАВ НА ОБ'ЄКТИ ВЛАСНОСТІ ТА ОБ'ЄКТИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ	332
<i>Соловійова А. М.</i>	ОХОРОНА ВЛАСНОСТІ ЗАСОБАМИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА: ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ	336
<i>Олійник П. В.</i>	ДІЇ МАЙНОВОГО ХАРАКТЕРУ ЯК ПРЕДМЕТ ВИМАГАННЯ	338
<i>Турлова Ю. А.</i>	СОЦІАЛЬНІ СТЕРЕОТИПИ У ПРОЦЕСІ КРИМІНАЛІЗАЦІЇ ЕКОЛОГІЧНИХ ЗЛОЧИНІВ	341
<i>Мельник П. В.</i>	ПИТАННЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ЗНИЩЕННЯ АБО ПОШКОДЖЕННЯ ОБ'ЄКТІВ РОСЛИННОГО СВІТУ	345
<i>Юзікова Н. С.</i>	ХУЛІГАНСТВО ЯК НЕГАТИВНЕ СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВЕ ЯВИЩЕ У СЕРЕДОВИЩІ НЕПОВНОЛІТНІХ	348
<i>Філіппов С. О.</i>	НЕЗАКОННЕ ПЕРЕПРАВЛЕННЯ ОСІБ ЧЕРЕЗ ДЕРЖАВНИЙ КОРДОН СПОСОБОМ, НЕБЕЗПЕЧНИМ ДЛЯ ЖИТТЯ І ЗДОРОВ'Я МІГРАНТА, ЗА КРИМІНАЛЬНИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ ТА ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН	352
<i>Шепітько М. В.</i>	СИТУАЦІЙНА ЗАЛЕЖНІСТЬ ЗАКОНУ ПРО КРИМІНАЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ТА СИТУАЦІЙНА ЗУМОВЛЕНІСТЬ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ПРАВОСУДДЯ	357
<i>Алієв Р. В.</i>	ПРО ВСТАНОВЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА НЕЗАКОННУ ПЕРЕДАЧУ ЗАБОРОНЕНИХ ПРЕДМЕТІВ ОСОБАМ, ЯКИХ ТРИМАЮТЬ У СЛІДЧИХ ІЗОЛЯТОРАХ ТА УСТАНОВАХ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ	361
<i>Лосич Т. С.</i>	ПОГРОЗА У СКЛАДІ ЗЛОЧИНУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО ч. 1 ст. 377 КК УКРАЇНИ: ОКРЕМІ ДИСКУСИЙНІ ПИТАННЯ	363

Овчаренко О. М.

ПОСТАНОВЛЕННЯ СУДДЕЮ ЗАВІДОМО НЕПРАВОСУДНОГО РІШЕННЯ: АНАЛІЗ ОБ'ЄКТИВНОЇ СТОРОНИ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО ст. 375 КК УКРАЇНИ	367
---	-----

Карпенко М. І.

ЗАКОНОТВОРЧА ДІЯЛЬНІСТЬ ЩОДО ВІЙСЬКОВИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ПОТРЕБУЄ НАУКОВОГО СУПРОВОДУ ТА ЙОГО ВРАХУВАННЯ	372
---	-----

Харитонов С. О.

ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЕЦЬ ЯК СУБ'ЄКТ ВІЙСЬКОВОГО ЗЛОЧИНУ	377
--	-----

Прокопенко О. С.

ДО ПИТАННЯ ПРО КРИМІНАЛІЗАЦІЮ КОНТРАБАНДИ ТОВАРІВ	381
---	-----

**«КРУГЛИЙ СТІЛЬ»
ШЛЯХИ РЕФОРМУВАННЯ ЗАКОНОДАВСТВА
ПРО КРИМІНАЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ
У СФЕРІ БОРОТЬБИ З КОРУПЦІЄЮ**

Ярмиш Н. М.

ЦІНА ПОМИЛКИ ЗАКОНОДАВЦЯ (ЩОДО ПЕРЕЛІКУ КОРУПЦІЙНИХ ЗЛОЧИНІВ У ст. 45 КК УКРАЇНИ)	385
--	-----

Лемешко О. М.

АНАЛІЗ ЗМІН ТА ДОПОВНЕНЬ ДО КК УКРАЇНИ ЩОДО ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ	390
--	-----

Шведова Г. Л.

ОСОБЛИВОСТІ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА КОРУПЦІЙНІ ЗЛОЧИНИ В УКРАЇНІ	393
--	-----

Ткаченко Р. М.

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ КРИМІНАЛЬНОЇ КВАЛІФІКАЦІЇ ТА ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ У КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕННЯХ ПРО КОРУПЦІЙНІ ЗЛОЧИНИ	396
--	-----

Горох О. П.

ЩОДО ПРОБЛЕМИ ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ПОКАРАННЯ ОСІБ, ЯКІ ВЧИНИЛИ КОРУПЦІЙНІ ЗЛОЧИНИ	400
--	-----

Михайленко Д. Г.

ГЕНЕЗА НОРМИ ПРО НЕЗАКОННЕ ЗБАГАЧЕННЯ ЯК ЧИННИК ДЕФОРМАЦІЇ МЕХАНІЗМУ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ	403
---	-----

Григор'єв Р. Г.

КОРУПЦІЯ ЯК ЗАГРОЗА НАЦІОНАЛЬНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ	408
--	-----

СЕКЦІЯ №4
МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ ЗВ'ЯЗКИ НАУК
КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО ЦИКЛУ І ПРОБЛЕМИ
УДОСКОНАЛЕННЯ ЗАКОНОТВОРЧОЇ ТА ПРАВАЗАСТОСОВНОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ

<i>Голіна В. В.</i>	КРИМІНОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ КРИМІНАЛІЗАЦІЇ І ДЕКРИМІНАЛІЗАЦІЇ.....	411
<i>Нікітін Ю. В.</i>	КРИМІНОЛОГІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ	415
<i>Корнякова Т. В.</i>	КРИМІНОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗЛОЧИННОСТІ В ІСТОРІЇ ЛЮДСТВА (НОВИЙ ТА НОВІТНІЙ ПЕРІОДИ).....	418
<i>Батиргарєєва В. С.</i>	ЩОДО КАТЕГОРІЇ «КРИМІНОЛОГІЧНИЙ РЕЦИДИВ» ТА ЇЇ ЗНАЧЕННЯ У КРИМІНОЛОГІЇ І КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ	423
<i>Мошак Г. Г.</i>	ПРИВАТИЗАЦІЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА І ПРОЦЕСУ	426
<i>Кернякевич-Танасійчук Ю. В.</i>	ОБ'ЄКТИ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ	430
<i>Каменський Д. В.</i>	АКТ ШЕРМАНА АБО СУПЕРЕЧЛИВИЙ ДОСВІД США У ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННИМ ПОРУШЕННЯМ АНТИМОНОПОЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА	432
<i>Чупринська С. М.</i>	НЕОДНАКОВЕ ЗАСТОСУВАННЯ НОРМ ЗАКОНУ УКРАЇНИ ПРО КРИМІНАЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЯК ПІДСТАВА ПЕРЕГЛЯДУ ВЕРХОВНИМ СУДОМ УКРАЇНИ: ПОГЛЯД ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА З ПРОЦЕСУАЛЬНИМ ТА З ПРАВАЗАСТОСОВНОЮ ПРАКТИКОЮ.....	437
<i>Стеценко В. В.</i>	РОЛЬ ПРОКУРОРА У ФОРМУЛЮВАННІ ПРАВОВОЇ КВАЛІФІКАЦІЇ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО КЕРІВНИЦТВА	441
<i>Максіменцева Н. О.</i>	ВИРІШЕННЯ СПОРІВ У АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ У СФЕРІ НАДРОКОРИСТУВАННЯ	444
<i>Байда А. О.</i>	ПРОБЛЕМИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ У КРИМІНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ НОРМ МІЖНАРОДНОГО ПРАВА ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ НАСИЛЬСТВУ СТОСОВНО ЖІНОК І ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ	447

Фінчук В. В

ЧИННИКИ КРИМІНОГЕННОСТІ У ПАЛИВНО-ЕНЕРГЕТИЧНОМУ КОМПЛЕКСІ УКРАЇНИ ТА ЇХ ЗАПОБІГАННЯ.....	452
---	-----

СЕКЦІЯ № 5

**МОЛОДІ ВЧЕНІ ПРО ВПЛИВ НАУКИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА
НА ЗАКОНОТВОРЧУ ТА ПРАВЗАСТОСОВНУ ДІЯЛЬНІСТЬ**

Косимов О. А.

ЗНАЧЕНИЕ ОБЩЕСТВЕННОГО МНЕНИЯ В СОВЕРШЕНСТВОВАНИИ УГОЛОВНОГО ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВА.....	456
---	-----

Тимофеева Л. Ю.

ГУМАНИСТИЧЕСКОЕ ОБОСНОВАНИЕ КРИМИНАЛИЗАЦИИ.....	462
---	-----

Мусиченко О. М.

СПІВВІДНОШЕННЯ ВИМОГ ЗРОЗУМЛЮСТІ, ТОЧНОСТІ, ЛАКОНІЧНОСТІ ДО ТЕКСТУ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНУ	466
--	-----

Астахова О. О.

ПОНЯТТЯ ОБСТАНОВКИ ВЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНУ ЯК ОЗНАКИ ОБ'ЄКТИВНОЇ СТОРОНИ ЗЛОЧИНУ	470
--	-----

Комаров О. Д., Тувакляєва М. М.

ЗЛОЧИНИ З ДВОМА ФОРМАМИ ВИНИ.....	474
-----------------------------------	-----

Зінов'єва І. А.

СПІВВИКОНАВСТВО У ЗЛОЧИНАХ, ВЧИНЕНИХ ШЛЯХОМ БЕЗДІЯЛЬНОСТІ	477
--	-----

Невідомо Н. В.

ПРОБЛЕМИ ЗАКОНОДАВЧОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ЗЛОЧИНИ, ВЧИНЕНІ ОРГАНІЗОВАНОЮ ГРУПОЮ.....	481
---	-----

Конарбаєва Н. М.

РЕАЛИЗАЦИЯ ПРИНЦИПА ГУМАНИЗМА В ОБЩИХ НАЧАЛАХ НАЗНАЧЕНИЯ НАКАЗАНИЯ.....	484
--	-----

Калініна А. В.

РОЛЬ ІНСТИТУТУ СУДИМОСТІ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ОСОБИСТОСТІ ЗЛОЧИНЦЯ-ІНОЗЕМЦЯ ТА ЗЛОЧИНЦЯ-АПАТРИДА	489
---	-----

Ревтов О. В.

ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО РОЗУМІННЯ ЗАХОДІВ КРИМІНАЛЬНО- ПРАВОВОГО ВПЛИВУ ЩОДО ЮРИДИЧНИХ ОСІБ	492
---	-----

Сокол О. О.

КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ ЗАСОБИ ПРОТИДІЇ УХИЛЕННЯМ ВІД СПЛАТИ АЛІМЕНТІВ.....	496
--	-----

Олійниченко В. В.

ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД КРИМІНАЛЬНОЇ
ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ ПОДАТКІВ,
ЗБОРІВ (ОБОВ'ЯЗКОВИХ ПЛАТЕЖІВ) ЗА ч. 4 ст. 212 КК УКРАЇНИ..... 499

Усатова Т. І.

ЩОДО СПЕЦИФІКИ КРИМІНОЛОГІЧНИХ РИС ЗВІДНИЦТВА
ТА СТВОРЕННЯ АБО УТРИМАННЯ МІСЦЬ РОЗПУСТИ..... 504

Лаврінко М. А.

ПРИХОВУВАННЯ ЗЛОЧИНІВ ЗА КРИМІНАЛЬНИМ
КОДЕКСОМ ФРАНЦІЇ 508

Наукове видання

**ПРОБЛЕМИ НАУКИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА
ТА ЇХ ВИРІШЕННЯ У ЗАКОНОТВОРЧІЙ
ТА ПРАВОЗАСТОСОВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ**

Матеріали міжнародної науково-практичної конференції

8–9 жовтня 2015 року

В авторській редакції

Комп'ютерна верстка *А. Т. Гринченка*

Підписано до друку з оригінал-макета 28.09.2015.
Формат 60×84 $\frac{1}{16}$, Папір офсетний. Гарнітура Times.
Обл.-вид. арк. 31,51. Ум. друк. арк. 31,16. Вид. № 1311.
Тираж 50 прим.

Видавництво «Право» Національної академії правових наук України
та Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого
Україна, 61002, Харків, вул. Чернишевська, 80а
Тел./факс (057) 716-45-53
Сайт: www.pravo-izdat.com.ua
E-mail для авторів: verstka@pravo-izdat.com.ua
E-mail для замовлень: sales@pravo-izdat.com.ua

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів
видавничої продукції — серія ДК № 4219 від 01.12.2011 р.

Виготовлено у друкарні ФОП Леонов
Тел. (057) 717-28-80